A°. 1838. No. 71.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 16 Junij.

Amsterdam-Arnhemsche Spoorweg.

Gaven wij ons genoegen te kennen over het koninklijk besluit van 30 April, hetwelk der natie eenen spoorweg toezeide, aanvankelijk van Amsterdem naar Arnhem, zonder bezwaar des lands te leggen, onder waarborging des konings van de interessen der daartoe te leenen gelden, ter concurrentie van 4½ pCt., bleek de algemeene tevredenheid met dit besluit uit den prijs voor de nog onuitgegeven actiën ter beurze geboden, 120 pCt.; — thans moeten wij ons leedwezen te kennen geven over hetgeen later, eensdeels geheel, anderdeels niet geboden [illegible] het algemeene gevoelen daarom eenstemming met ons schijnt te zijn, te oordeelen althans naar hetgeen dienaangaande door de pers werd aangemerkt, en den aanzienlijk gevallen stand der actiën, welke thans tot 113 pCt. ter beurs worden aangehouden.

Het besluit van 30 April, hoewel zich te regt op latere bepalingen beroepende, liet nogtans meer dan een punt, hetwelk toen eigenlijk reeds had behooren te worden bepaald, twijfelachtig.

Omtrent de uitdrukking: » *Onze bijzondere fondsen*," waaruit de koning zich verbond, bij te kortschieting der inkomsten van den weg, de interessen der daartoe te leenen gelden te zullen betalen, — merkten wij al dadelijk aan, dat het van veel belang was, met zekerheid te weten, of onder dezelve de persoonlijke bezittingen van den koning, dan wel slechts zijne inkomsten als koning werden bedoeld; of, bij onverhoopt overlijden Zijner Majesteit, de borgtogt overgaan zou op deszelfs opvolger in de regering, dan wel op al deszelfs erfgenamen. De laatste uitlegging wordt algemeen voor de ware gehouden; het is ook de onze; maar wij wilden den belanghebbenden meer dan eene *waarschijnlijke uitlegging*, wij wilden hun *zekerheid* daaromtrent bezorgen. Wij gaven derhalve onzen wensch te kennen, dat het Z. M. behagen mogt, Hoogstdeszelfs wil dienaangaande nader te verklaren. Hieraan is geen gehoor gegeven. Onze twijfel is daardoor versterkt, of de koning wel gemeend heeft den borgtogt op zijne persoonlijke bezigtingen te doen rusten en op zijne burgerlijke erfgenamen te doen overgaan. En zeker, uit het besluit zelve zou dit laatste moeijelijk af te leiden vallen; want het besluit werd genomen door Z. M. in deszelfs hoedanigheid van koning en gecontrasigneerd door den minister van staat.

Eene tweede onduidelijkheid, waarschijnlijk aan slechte redactie te wijten, vonden wij in de derde alinea van art. 7. » De zuivere inkomsten, — wordt er in het artikel gezegd, — welke overblijven na aftrek van de kosten van onderhoud, van de interest-betaling en van de teruggave van hetgeen, krachtens den waarborg in art. 6, aan interessen mogt betaald zijn, zullen worden aangewend: voor een vierde part tot uitdeeling aan de obligatie-houders, gelijkelijk naar evenredigheid van ieders aandeelen; — en voor de andere drie vierde parten tot aflossing, bij openbare loting, van zoo vele obligatiën van deze geldleening, met eene premie van vier ten honderd boven het kapitaal, *als tot dien koers* zullen kunnen worden ingetrokken, ten einde daarna dadelijk tot vermindering van de hoofdschuld dezer geldleening te worden vernietigd." De uitdrukking *tot dien koers* is vrij dubbelzinnig. Er was nog volstrekt van geen koers gesproken; *tot dien koers* derhalve is eene onduidelijke uitdrukking, waardoor weder een voornaam punt twijfelachtig gelaten wordt. Meent men *den koers*, *dien de obligatiën ten tijde der uitloting zullen hebben*, of wel den prijs waartegen de obligatiën oorspronkelijk aanbesteed of gekocht zijn, of wel gerekend *a pari*? Het is een raadsel, althans zoo lang men het woord *koers* is deszelfs gewone beteekenis opvat. Nogtans is zekerheid daaromtrent van [illegible]. Indien er *a pari* gerekend wordt, en de uitloting geschiedt met eene premie van vier ten honderd boven het kapitaal, *tot dien koers*, krijgt men 104 terug voor hetgeen sommigen nu reeds, bij de inschrijving, met 112¾ hebben betaald. Bij die uitloting moet, wel is waar, tevens eene uitdeeling plaats hebben, maar deze kan zeer gering wezen; zij zou een ½, ¼ pCt. kunnen bedragen. Gesteld zij bedroeg 1 pCt. en men wierd, na twee jaren (welke het leggen van den weg, ten allerkortste gerekend, zekerlijk vordert) slechts 4½ pCt. te hebben getrokken, met eene uitdeeling van 1 pCt. en een premie van 4 pCt. boven het kapitaal der actie *a pari* gerekend, uitgeloot, — hoeveel heeft hij, die dezelve met 112 betaalde, dan wel verloren? 8½ pCt., als men slechts aanneemt, dat hij zijn geld op eene andere wijze tegen 5 ten honderd had uitgezet.

Dit is nogtans hetgeen door de duistere uitdrukking moet bedoeld wezen, anders zou zij volslagen onzin zijn. Onder het woord *kapitaal* gelieft men dus te verstaan niet de wezenlijke waarde der actie (volgens hare notering aan de beurs), maar de som *f* 1000 op dezelve vermeld; daarbij rekent men dan de premie van vier ten honderd, en noemt dit gezamenlijk *dien koers*. Zekerlijk, men had zich duidelijker kunnen uitdrukken. En wij zullen de onduidelijkheid toch wel voor slechte redactie moeten houden, en niet onderstellen, dat zij met voordacht was gebezigd om het publiek in de verbeelding te laten van veel voordeeliger kansen.

Als men, de obligatiën à 112 gekocht hebbende, het vooruitzigt heeft, bij eene eventuele uitloting, in drie jaren tijds 8½ percent te verliezen, mag de speculatie misschien niet bijster winstbelovend schijnen; doch dezelve door eene raadselachtige uitdrukking gunstiger te doen voorkomen, kan onmogelijk de bedoeling geweest zijn onzer vaderlijke regering.

Het aangevoerde alleen, hetgeen natuurlijk elken speculant in het oog gesprongen is, zou genoegzaam zijn om de aanmerkelijke daling der spoorweg-aandeelen te verklaren. In een volgend artikel zullen wij nog eenige redenen bijbrengen ten betooge, dat de aandeelen nog veel meer moeten achteruitgaan en de inschrijving, voor de volle 9 millioen, bezwaarlijk boven pari zal plaats hebben, bijaldien de tot nog toe bestaande verwarring niet worde uit den weg geruimd en aan de belanghebbenden meerdere zekerheid gegeven.

RUSLAND.

St. *Petersburg*, 2 *Junij.* Onlangs werden hier de eerste proeven genomen om met asphalt te bestraten; daartoe werd het plein rondom de nog in bouw zijnde Isaks-kerk uitgekozen.

DUITSCHLAND.

Hannover. Met uitzondering van het 7de hoofdstuk, over de financiën, zijn thans de berigten der commissie uit de standen overgeleverd. » De commissie heeft aan hare berigten meer ernst, goeden wil en zorg toegewijd, dan zulks zich welligt van de blinde inschikkelijkheid van eenige leden der commissie jegens het kabinet (ten gevolge waarvan zij elke staatsregeling, hoedanige ook, zouden aangenomen hebben) verwachten liet."

(*Augsb. Allgem. Zeit.*)

PRUISSEN.

Er was onlangs te Berlijn een moord gepleegd, welks daders niet alleen nog niet ontdekt zijn, maar aan wier ontdekking men wanhoopt, vermits men volstrekt nog geen spoor heeft. » Bij die gelegenheid", schrijft men uit Berlijn, » en vooral bij het toenemend aantal diefstallen, vernieuwen zich de klagten over de zwakke zijden onzer strafwetgeving, en inzonderheid over de nog in menig opzigt zoo gebrekkige inrigting onzer gevangenissen, welke als het ware eene kweekschool van boosdoeners zijn, die hier bij dozijnen met elkander opgesloten, de laatste vonk van zedelijkheid uitdoven bij de zoodanigen, die willigt op de baan der ondeugd nog wankelden. Eenparig dringen dan ook onze criminalisten aan op de invoering van eenzame gevangenistraf, welke blijkbaar veel meer dan elke andere straf en marteling geschikt is, om den verharden en verwilderden booswicht tot inkeer en bekentenis te brengen. Thans bevinden zich deze ongelukkigen veel beter in de onderzoeksgevangenis dan in het tuchthuis, en trachten derhalve op alle mogelijke wijze door ontkenningen en logens hun verblijf aldaar te verlangen; ja dikwijls gebeurt het, dat zij in het werkhuis zich valschelijk van nieuwe misdaden beschuldigen, om weder in de oude gevangenis te komen, waar zij gezelschap, lediggang en vermaak vinden. Eene nieuwe gevangenis met afzonderlijke cellen, zou zeker aanzienlijke sommen kosten, maar de toenemende misdaden maken eene voorziening en verandering zoo dringend noodzakelijk, dat er volstrekt eene verbetering moet worden aangebragt, om op den gezonken zedelijken toestand der lagere klassen te werken."

— De *Posener Zeitung* vermeldt, dat men in die streken nog geenen meikever gezien heeft. Ook in andere oorden waren zij dit jaar eene groote zeldzaamheid. Daartegen klaagt men over eene ontzaggelijke menigte rupsen, die aan de vruchtboomen reeds zeer veel kwaad gedaan hebben.

ITALIE.

Rome, 29 *Mei.* Den 24sten ontving Zijne Heiligheid de hertogin *van Saxen Weimar*, die door den Nederlandschen gezant baron *de Liedekerke* voorgesteld werd, in eene bijzondere audiëntie. De hertog en de hertogin *Bernhard van Saxen Weimar* zijn gisteren nacht naar Napels vertrokken.

DENEMARKEN.

Helgoland, 7 *Junij.* Gisteren werd *Harro Harring*, die [illegible] verschil met de gouverneur had, aan boord van een koninklijk [illegible] schip van 14 kanonnen, en, wat den zeelieden het meest opviel, [illegible] naar Engeland weggevoerd. Of de reeds vroeger op het eiland [illegible]

heur heerschende ongunstige stemming, door den strijd met *Harro Har-ring* zoo zeer is toegenomen, dat zij aanleiding gaf tot dusdanigen buitengewonen maatregel, zal de toekomst leeren, wanneer zich geene andere aanklagt tegen den als een booswicht vervoerden doet vernemen.

FRANKRIJK.

Parijs, 11 *Junij*. De wapenschouwing der nationale garde is naar wensch afgeloopen. Men verzekert, dat van de 80,000 man nationale garden der hoofdstad en der buiten-wijken, omtrent 20,000 zijn opgekomen, en het is waarheid, dat zoo wel de koning, als de overige tot het koninklijke gezin behoorende personen, door deze lieden met geestdrift zijn ontvangen.

Het defileren van de nationale garde en van de troepen heeft van twee tot vijf ure geduurd.

— Heden hebben de gedeputeerden een begin gemaakt met de beraadslagingen over het budget van de landmagt. De algemeene discussie heeft niets bijzonders opgeleverd en is spoedig gesloten geworden.

Parijs, 12 *Junij*. In de zitting van gisteren, [illegible]ende de discussie over het budget van oorlog, deed de heer *[illegible]* eenige vragen aan den [illegible] de Belgische kwestie en de vermeerdering van de effective sterkte des legers, waarop de graaf *Molé* aldus antwoordde:

De buitenlandsche omstandigheden, mijne heeren! en vooral hetgeen in Belgie geschiedt, waren van eenen aard, om den ministers de verpligting op te leggen om te verlangen, dat het effectief der binnenlandsche krijgsmagt wierd gehouden op het bedrag, zoo als zulks op het budget staat uitgetrokken.

Ik herhaal het, de kamer gevoelt het voorbehoud, hetwelk wij moesten nemen. Zij weet dat *de Belgische kwestie langs den weg der onderhandelingen* wordt beslecht; wij hopen voorzeker, dat zij geheel vredelievenderwijze moge afloopen; maar ieder minister zoude, in onze plaats, zich gedrongen gevoeld hebben, om zich tegen eenige vermindering hoegenaamd van het effectief der armee te verzetten.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 13 *Junij*. Bij Koninklijk besluit is aan den Heer *H. T. R. Ridder de Lantremange*, oud Procureur-Generaal ad interim van het hoog geregtshof te Luik, vergund, om gedurende den tijd van zes maanden, zijn verblijf te vestigen, in de omstreken van Eupen (Pruissisch grondgebied), en zulks met voortdurend genot van het aan hem toegekende wachtgeld.

— Wij vernemen, dat Z. M. een besluit heeft genomen, waarbij bepaald is dat:

1°. De hooge raad aan het ministerie van justitie eene voordragt zal moeten inzenden van personen, welke met 1 October aanstaande, voorloopig, als procureurs die regtszaken zullen waarnemen, tot de bemoeijenissen van den hoogen raad behoorende.

2°. De procureurs, thans bij het hoog-geregtshof te 's Hage, zullen voorloopig in die betrekking werkzaam blijven, bij het provinciaal geregtshof van Holland, voor zoo ver zij niet mogten verlangen, voorloopig in die betrekking bij een der geregtshoven in de andere provincien te fungeren, in welk geval zij echter daartoe 's konings vergunning behoeven.

3°. De functien van procureurs bij de provinciale geregtshoven, uitgezonderd in Holland, zullen voorloopig worden waargenomen door de procureurs, thans aangesteld bij de regtbank van eersten aanleg, in de hoofdplaats van elke provincie, onverminderd de bevoegdheid, om tevens voorloopig bij de nieuwe arrondissements-regtbank aldaar werkzaam te zijn.

4°. De procureurs, thans bij de regtbanken van eersten aanleg, zullen voorloopig werkzaam blijven bij de arrondissements-regtbanken.

5°. De deurwaarders, thans bij het hoog geregtshof te 's Hage fungerende, zullen voorloopig, van 1° October af, die functien bij den hoogen raad en het provinciale hof van Holland uitoefenen.

6°. Bij de overige provinciale geregtshoven zullen insgelijks voorloopig de functien van den deurwaarder worden waargenomen door de deurwaarders, thans bij de Regtbank van eersten aanleg in de hoofdplaatsen der provincien; zij zijn tevens bevoegd, om dezelfde functien bij de nieuwe arrondissements-regtbank aldaar, te bekleeden.

7°. De deurwaarders, thans in functie bij de regtbanken van eersten aanleg, [illegible] voorloopig die hoedanigheid blijven uitoefenen bij de arrondissements-regtbanken. De deurwaarders der vredegeregten zullen hunne functien blijven [illegible] bij de kantonsgeregten.

8°. De deurwaarders, [illegible] bij de arrondissements-regtbank te Amsterdam zullen [illegible], om bij de criminele regtbank aldaar, dezelfde ambtsverrigtingen [illegible].

9°. De hooge raad, de provinciale hoven [illegible], zullen voordragten doen, omtrent de definitive aanstelling van procureurs en verdere beambten

Rotterdam, 13 *Junij*. Z. Exc. de heer baron *van der Capellen*, Z. M. buitengewoon gezant ter bijwoning der kroonings-plegtigheid van H. M. de koningin van Engeland, is, na gisteren avond alhier uit 's Gravenhage gearriveerd te zijn, dezen morgen te vijf ure, aan boord van Z. M. oorlogs-stoomboot *Phoenix*, die tot dat einde bijzonder was ingerigt, en onder het bevel staat van den kapitein-luitenant ter zee *le Jeune*, van hier naar Londen vertrokken. Zijne Exc. is vergezeld door mevrouw zijne gemalin, de edellieden, tot zijne ambassade behoorende, en verder gevolg.

— De regerende vorst *Johan Adolph* prins van Schwartzenberg, buitengewoon gezant naar Londen, benevens zijne gemalin en de edellieden tot zijn gezantschap behoorende, zijn laatstleden Vrijdag aan het *Hotel des Pays Bas* alhier afgestapt. Ook zijn de graaf en gravin *Esterhazy* aldaar gearriveerd.

Z. Exc. de graaf *Stroganoff*, buitengewoon gezant van Z. M. den keizer van Rusland te Londen, is gisteren aan boord der Nederlandsche stoomboot *de Batavier*, en heden de Oostenrijksche buitengewone gezant prins *von Schwartzenberg*, aan boord der stoomboot *Giraffe*, derwaarts vertrokken. Laatstgemelde had gedurende de drie laatste dagen een uitstapje naar 's Gravenhage en Amsterdam gedaan.

Arnhem, 15 *Junij*. Men verzoekt ons, het volgende als bijvoegsel tot de levensschets van wijlen den generaal *Janssens* in onze Courant van den 26sten der vorige maand medegedeeld, te plaatsen: In 1787 werd hij (*Janssens*), na als adjudant van den te Harlingen [illegible] kolonel *P. Ardesch* de verdediging dier stad roemrijk te hebben bijgewoond, door diens aanbeveling kapitein bij [illegible]nt van *Warten[illegible]*.

— In ons nommer van 11. Dingsdag is eene drukfout ingeslopen, welke wij ons haasten te herstellen. Er is gezegd, dat de Burgemeester en Wethouders van *Nijkerk* een schoorsteenveger noodig hadden: deze behoefte bestaat niet aldaar, maar te *Nijmegen*. De sollicitanten hebben nog veertien dagen tijd om zich daartoe bij het stedelijk bestuur aan te melden.

Mengelwerk.

La politique dégagée des illusions libérales; par jonkheer don ANTONIO LOPEZ SUASSO (ZUASO), DIAZ DE FONSECA.

M. R. S. Ingelis.

(Slot. Zie No. 69.)

Een alvermogend argument tegen het liberalismus meent men te vinden in de gruwelen der Fransche revolutie. Die gruwelen, de uitbarsting van een verdierlijkt volk, waren geenszins voortgebragt door den invloed der liberale denkbeelden; men had ze te danken aan de pest, door eenen verbasterden adel en zedelooze geestelijkheid over het volk uitgestort. Het waren de vruchten van het zaad der ondeugd en onkunde, waarmede men de natie had willen verzwakken, ten einde haar des te ligter te kunnen overheerschen. Lang vóór de liberale denkbeelden zag men, ook in Frankrijk, telkens als eene door onderdrukking verdierlijkte bevolking uit hare ketenen brak, afgrijsselijkheden plegen, die volstrekt niet hadden onder te doen voor die der revolutiejaren. Wij wijzen slechts op de uitbreking des volks tijdens JAN I (1356—1360). »Welke onmenschelijkheden ook de verbeelding uitdenke, welke gruweldaden Frankrijks revolutie schandvlekten, allen werden toen gepleegd;" schrijft von ROTTECK dienaangaande, in zijne *Allgemeine Geschichte*; en VOLTAIRE, in zijn *Essai sur les moeurs et l'esprit des nations*, haalt er proeven van aan, die wij, uit eerbied voor de menschheid, liever willen verzwijgen. Het getuigenis van volksgezinde schrijvers zelven zal het aangevoerde wel buiten twijfel stellen; waren het anderen, men zou aan overdrijving gelooven. Zekerlijk, de Fransche revolutie is bezoedeld met bloedige schande; maar men had het volk dan ook wat al te dom gehouden, lang voorbeelden van schande gegeven, lang geschandvlekt, lang vertrapt. Onkunde, zult gij zeggen, pleit geen wandaden vrij; het is zoo; — slechte voorbeelden geregtigen niet tot navolging; het is zoo; — krenkingen niet tot onmenschelijkheid; het is zoo; — maar zij verontschuldigen dan toch eenigermate het menschelijke dier; meer kunnen *wij* niet zeggen, don ANTONIO; *gij* misschien wilt liever zeggen zij verontschuldigen geheel; want hoe vindt gij anders eenigen zweem van verontschuldiging voor hetgeen lang vóór de liberale illusien, uwe vorsten, uwe adel, uwe geestelijkheid, *ongekrenkt*, deden tegen de menschelijkheid, in dien ontzettenden nacht: ST. BARTHOLOMEUS....

Waarlijk, jonkheer, om ons de voormalige regeringsvormen en beginselen te doen herwenschen, die monarchen-regering, door adel en geestelijkheid opgewogen; die onderscheiding des bloeds; die majoraten; die pralende titels zonder zin; die heerschende [illegible] meer gilden; die vreemdelingen in het [illegible] een voorslaat, — waarlijk, jonkheer, [illegible], waarin eene eenig tijdvak uit de [illegible] natie met dezelve [illegible] was!

'T is waar, jonkheer [illegible] FONSECA, die een schrijver is, staat ook de schrijvers voor, de antiliberale namelijk; hij wil aan het talent invloed geven op het bestuur; bij de bestaande kies-kollegiën in Nederland zou hij er nog een willen voegen, dat der geleerden; en zekerlijk dit ware lang geschied, had men de billijkheid en ware staatkunde geraadpleegd. In eenen regeringsvorm evenwel, als die, welken don ANTONIO terugwenscht, zou het niets baten; zonder vrije drukpers, en die zou men er niet gedoogen, beteekent de constitutionele regeringsvorm niets. Dat men altijd schrijvers, en uitmuntende schrijvers vindt, om het depotismus mede te werken en te verheerlijken, heeft men, — wij willen niet eenmaal staat-

kundige schrijvers noemen ; — heeft men b. v. aan CORNEILLE en BOILEAU gezien. Zonder vrije drukpers, laat zich de helft der schrijvers straffeloos omkoopen; werpt het bestuur de andere helft straffeloos in een cachot.

Eene goede volksvertegenwoordiging, onder het oog eener vrije pers, en burgerwachten, om des noods de burgervrijheden tegen vreemde huurlingen te verdedigen, — iets waartegen de jonkheer zich natuurlijk ook verklaart, — zijn volstrekte vereischten om de despotische misbruiken eenigermate tegen te gaan.

Indien de voorstanders van verlichting en vrijheid, zonder welke er geene menschelijke veredeling denkbaar is, de belangen van het algemeen, den algemeenen vooruitgang niet willen zien opofferen aan het meerder-genot, de meerdere ontwikkeling van eenige weinigen, — zoo moge jonkheer DON ANTONIO zich, krachtens de onderscheiding des bloeds, des schrijvers-talents of der vreemdelingschap, bevoegd rekenen hunne pogingen aan baatzuchtige oogmerken toe te schrijven, op hen te schimpen en te schelden, en zich verontwaardigen dat zijne scheldnamen nog niet Europisch zijn geworden, zelfs niet in het Hollandsch zijn vertaald (*voorrede*, bl. XIII); — hij zal, hopen wij, moeten toezien, dat zij van hunne zijde zijne bedoelingen niet nagaan noch zijne complimenten beantwoorden. Deze mogten soms behooren tot het depôt der beleefdheid en goede manieren, waarvan eene door het bloed, of, om juister te spreken, door titels onderscheidene kaste, de bewaarster moet zijn.

De Eerste Kamer onzer Generale-Staten.

(*Ingezonden*).

Wij lezen in het verslag aan Z. M. door de commissie tot herziening der grondwet, in 1815 ingediend, dat het daarstellen onzer Eerste Kamer den voornaamsten grond heeft gehad in de door de vereeniging met de Belgische gewesten geschiede vergrooting en uitbreiding van het nieuwe koningrijk. Indien nu deze oorzaak, waarom in ons vertegenwoordigingstelsel de splitsing onzer Staten-Generaal is ingevoerd, *facto* reeds is verdwenen, en zoo wij allen hopen en verwachten, weldra ook *jure* zal zijn geweken; indien men eindelijk aan den grondsteen onzer maatschappij de handen slaan, de herziening onzer grondwet zal beginnen, dan wordt het voorzeker eene vraag van het uiterste belang, of in den tegenwoordigen toestand van ons koningrijk de bijbehouding eener Eerste Kamer, gelijk zij thans bestaat, noodzakelijk, dan wel of de afschaffing dezer bestaande instelling nadeelig zoude kunnen zijn. Wij laten de financiële beschouwing dat de afschaffing der Eerste Kamer voor 's rijks geldmiddelen eene bezuiniging van één à anderhalf ton gouds zoude te weeg brengen, op hare plaats; want naar ons oordeel is zulks niet van genoeg gewigt om op de uitspraak van een gewigtig staatkundig onderwerp van veel invloed te kunnen zijn; bovendien, het zij slechts in het voorbijgaan gezegd, zoude zoodanige bezuiniging op menige andere wijze kunnen gevonden worden, zonder dat daarom eene gewigtige verandering in 's lands grondinstellingen zoude behoeven te geschieden.

Maar wij vragen of er in Nederland thans gewigtige redenen en genoegzame bouwstoffen bestaan, om de instandhouding eener Eerste Kamer te wettigen.

De commissie tot herziening der grondwet in 1815 heeft bij het daarstellen eener Eerste Kamer zeer wijsselijk van de lessen der ervaring gebruik gemaakt, want de geschiedenis heeft aangetoond, dat geene der grootere rijken hunne grondwetten hebben kunnen staande houden, waarin slechts eene enkele vergadering van volksvertegenwoordigers bestond; ten bewijze strekke ons de korte duur der Fransche constitutiën van 1791 en 1793, der Spaansche cortes in 1812, der Portugesche en 1622, en de geschiedenis van het Rump-parlement ten tijde van den Engelschen koning KAREL I. De ervaring schijnt ons te leeren dat grootere rijken, om hunne veelvuldige verschillende belangen, om de groote adelijke familiën welke daarin worden gevonden, twee Kamers van volksvertegenwoordigers vereischen. Maar daar Nederland thans tot de mogendheden van den derden rang behoort, daar de oorzaak waarom de Eerste Kamer der Staten-Generaal is ingesteld, namelijk [illegible] land, niet meer bestaat, en de bouwstoffen tot de zamenstelling eener Eerste Kamer [illegible] niet voorhanden zijn; zoo volgt daaruit voor ons geene volstrekte noodzakelijkheid eener Eerste Kamer; bovendien behoort niet uit het oog te worden verloren, dat het drie en twintig jarig bestaan dier Kamer geenszins dezelve met onze zeden en gebruiken heeft geïdentificeerd, hetwelk wij aan de uiterst nietige rol, waartoe de Eerste Kamer door de grondwet is veroordeeld, meenen te moeten toeschrijven. Immers volgens art. 106 der grondwet brengt de regering al hare ontwerpen van wetten nimmer aan de Eerste Kamer, maar deze bekomt eerst kennis van dezelve, wanneer de Tweede Kamer ze heeft aangenomen. Het regt van initiatief, wordt ook alleen aan de leden der Tweede Kamer gegeven; die der Eerste hebben alleen hunne goed- of afkeuring te voegen bij de voorstellen welke de Tweede Kamer in de belangen des lands aan de regering meent te moeten doen. Door deze *passiviteit*, aan de Eerste Kamer bij de grondwet aangewezen, heeft men, als het ware, de Eerste Kamer als ongeschikt beschouwd om eenige verbetering in 's lands instellingen uit haar eigene boezem voorstellen, terwijl men van de andere zijde, door de Tweede Kamer aan de gedurige controle der Eerste te onderwerpen, den schijn van superioriteit aan deze heeft gegeven; twee denkbeelden, hoewel met elkander strijdig, het een zoowel als het andere, verkeerd.

In de Fransche Charte van 1830 bestaan deze beperkingen voor den werkkring der Pairs-kamer niet; gelijk die der Gedeputeerden, mag zij het eerst de ontwerpen van wet onderzoeken en afstemmen, (met uitzondering der belastingwetten); gelijk gene komt haar het regt van initiatief toe; (art. 14—15). Eindelijk moeten wij op een ander punt ons oog vestigen hetwelk niet minder oorzaak is van het volslagen gebrek aan belangstelling in onze Eerste Kamer, namelijk dat derzelver zittingen met gesloten deuren worden gehouden. In Frankrijk heeft men, in 1830, dit toen aldaar insgelijks bestaand gebrek verbeterd. (Vergel. art. 32 der charte van 1814 met art. 27 der charte van 1830). Doch reeds onder de restauratie stelde men pogingen in het werk om aan de vergaderingen ten minste eene halve publiciteit te geven, en de meest verlichte mannen onder de pairs beschouwden de openlijkheid hunner vergaderingen als eene noodwendigheid. In Engeland bestond insgelijks eene wet welke de geheime zittingen van het huis der lords voorschrijft, maar reeds lang is die wet door het gebruik afgeschaft (1). De beroemde hoogleeraar PÖLITZ zegt te regt in een zijner staatkundige geschriften (2): »*Wo man noch die Oeffentlichkeit der Verhandlungen in beiden Kammern scheuet, ist entweder noch keine Ahnung von der Eigenthümlichkeit des constitutionellen Lebens; oder man fühlt sich im Gewissen nicht ganz rein; oder man hat die Schwachheit, Mitglied einer der beiden Kammern werden zu wollen, ohne der parlementarischen Beredsamkeit — welche jedesmal tüchtige staatswissenschaftliche Kenntnisse voraussetzt, — mächtig zu seyn.*" Wij zouden zeer genegen zijn alle deze door den Duitschen hoogleeraar aangevoerde redenen als bij ons van toepassing zijnde, te beschouwen; eene gezonde reden kan men zoo min bij ons als elders voor de geheime zitting der eerste wetgevende Kamer geven; openlijkheid is het hart van het constitutionele leven, en het beschaafde publiek de eigenlijke hooge *raad* der natie; — hoe zal hetzelve nu kunnen oordeelen over de handelingen van een gedeelte der volks-vertegenwoordiging, wanneer de beweegredenen dier handelingen een geheim blijven? Of is de Eerste Kamer geen deel der eigenlijke volksvertegenwoordiging? Nergens zoo zeker als bij ons, waar geene prinsen van het koninklijke huis, geene afstammelingen van oude adelijke familiën (gelijk in Engeland) regtens zitting hebben; waar met een woord alle bestanddeelen tot eene aristocratie ontbreken. De Eerste Kamer is dus, volgens den geest zelven der grondwet, eene vergadering, door den koning gekozen, welke, gelijk de Tweede Kamer, de verschillende belangen der natie behoort te vertegenwoordigen. Maar is het niet hoogst zonderling en met alle gezonde rede strijdig, dat een ligchaam, hetwelk de belangen des volks bij de regering moet vertreden, door die regering zelve benoemd wordt? Het zijn immers ijdele theoriën, welke eene Eerste Kamer beschouwen als eene soort van dam tegen de democratische bewegingen der Tweede Kamer, of als eene soort van middeling tusschen de regering en de natie; in tijden van groote staatkundige bewegingen heeft die dam zelden tegengehouden, men herinnere zich de Engelsche omwenteling van 1688, en de Fransche in 1830! En al hetgeen zich tusschen volk en regering plaatst is eene constitutionele misgeboorte. — Maar, zegt men, in de meeste landen, zelfs daar waar de wijste instellingen bestaan, heeft de vorst het regt de leden der Eerste Kamer te benoemen, en wil daaruit de noodwendigheid dezer wijze van zamenstelling betoogen. Men vergeet echter wat de oorzaak en grond dezer Pairs-kamers waren, en dat deze bij ons althans volstrekt ontbreken.

In Frankrijk zoowel als in Engeland hebben zich, tegelijk met de vorming en vestiging der koninklijke magt, magtige vasallen gevormd die een gelijk regt met den koning aanspraken; door tijd, standvastige beradenheid en den loop der omstandigheden hebben de koningen aan deze hunne gelijken, *Pares*, hunne overmagt doen gevoelen en erkennen; doch op deze wijze bleven deze oude adelijke familiën als het ware in het midden tusschen den vorst en de natie staan, zij vormden een ligchaam op zich zelve met bijzondere regten en belangen; dit is de oorsprong der Engelsche en der *oude* Fransche Pairie. Op gelijke wijze bestonden er tot in het begin dezer eeuw eene menigte van kleine Duitsche vorsten, welke door de nieuwe zamenstelling van het Duitsche Staten-verbond hunne souvereiniteit verloren hebbende, in de zamenstellingen eener bijzondere vergadering, waar hunne belangen voornamelijk behartigd worden, eenige schadeloosstelling hebben erlangd; alzoo in Beijeren, Wurtemberg, Baden, Nassau. Bij ons nu bestaan deze aristocratische bestanddeelen volstrekt niet; in de tijden van het gemeenebest bevatteden de Provinciale en Generale Staten alle aristocratische elementen van het land: ijdel is het dus in Nederland, zoo als het thans weder bestaat, eene bijzondere aristocratie te willen vormen; de mislukte proeve der Fransche charte van 1814 heeft doen zien, dat men geene aristocratie door bepalingen kan doen ontstaan, en niemand zal toch betwisten, hoe veel meer bestanddeelen daarvoor in Frankrijk bij de restauratie aanwezig waren dan bij ons (3).

Na naar den aard der zaak, en volgens art. 77 onzer grondwet, moet onze Eerste Kamer de geheele natie vertegenwoordigen, en er behoort dus op de eene of andere wijze ook door de natie tot hare zamenstelling te worden medegewerkt. Alzoo wordt de senaat in de Noord-Amerikaansche Staten door de burgers gekozen; op gelijke wijze werd de raad der Ouden (*le conseil des Anciens*) in Frankrijk, volgens de constitutie van het jaar III, door de natie gekozen; en in het koningrijk Noorwegen, hetwelk, door zijnen ontbrekenden geboorte-adel, het meest met ons land overeenkomt, wordt de Eerste Kamer, (*Lagthing*) gevormd uit een vierde van de algemeene volksvertegenwoordiging, (*Storthing*) welke dezelven uit haar

---

(1) MAHUL, *Tableau de la Constitution polit. de la monarchie française, Paris 1830, pag. 300.*

(2) *Staatswissenschaftliche Vorlesungen, Leipzig 1831, bl. 328.*

(3) Eigenlijk is de adel, welke in de verschillende provinciën bij ons bestaat, reeds in de Tweede Kamer genoegzaam vertegenwoordigd; deszelfs invloed, door de onmiddelijke verkiezing zijner afgevaardigden in de Provinciale Staten, en die welke hij bovendien bij de keuze der afgevaardigden van het platte land uitoefent, op de zamenstelling der Tweede Kamer der Generale Staten is een [illegible] behandeld onderwerp, en behoort hier ter plaatse, waar wij niet [illegible] der wetgevende Kamers handelen, slechts in het voorbijgaan [illegible]

midden kiest; de overige drie vierde gedeelten vormen de Tweede Kamer, (*Odelsthing*).

Indien men dus de splitsing onzer Generale Staten bij de herziening der grondwet zoude willen bijbehouden, zoo komen ons de volgende wijzigingen noodzakelijk voor:

1°. Medewerking der natie tot de zamenstelling der Eerste Kamer; hetzij derzelver leden door het volk, op eenigzins verschillende grondslagen als de leden der Tweede Kamer worden gekozen; hetzij dat de Eerste Kamer uit leden der Tweede worde gevormd, of door deze Kamer, of door de regering of door de natie aan te wijzen.

2°. Gelijke wetten der beide kamers, zoowel in het doen van voorstellen tot nieuwe wetten, als in het onderzoeken der door de regering aangeboden ontwerpen van wet.

3°. Openbare zittingen der Eerste Kamer; opdat men in staat zij, de handelingen derzelver leden te kennen, en naar hunne beweegredenen te beoordeelen.

Amsterdam K — r.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Gehuwd: 12 Junij A. J. Jansen met M. Orth.

Bevallen: 7 Junij T. Goedhart, geb. van der Wart, Z. — J. Siep, geb. Ligt, Z. — H. C. G. Badon Ghijben, geb. Frucht, D. — 8 Junij J. Arnoud, geb. Stoffels, D. — M. Hendriks, geb. Mey, Z. — 9 Junij G. Karel, geb. Bodt, D. — 10 Junij G. Hopaf, geb. Loef, D. — 11 Junij J. C. Peeterman, geb. Heldewich, Z. — C. Rokker, geb. Gitsels, Z. — 12 Junij P. Ramkema, geb. Martens, D. — L. Boerboom, geb. Putman, Z. — G. Martens, geb. te Voort, D. — 13 Junij G. Rijnten, geb. Unck, D. — 14 Junij J. Kamphuis, geb. Blanken, D.

Overleden: 6 Junij doodgeb. Z. van J. J. Schregardus en A. A. van den Ham. — 7 Junij H. Rutten, 2 j. 6 m. — 9 Junij E. de Haad, Huisvr. van H. Kloppers, 74 j. — 11 Junij A. Krieger, 6 m. 2 w. — 12 Junij B. A. van Lo, 7 j. 9 m. — C. Verdier, 1 j. 6 m. — D. van Geel, 41 j. 8 m. — W. Kabe, 72 j. — 13 Junij T. Aalders, 57 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: 13 Junij J. H. Landeweert met C. W. Heijer. — A. Veltman met H. G. Tennissen.

Bevallen: 6 Junij A. Brensel, Z. — 7 Junij M. E. Pannekoek, geb. van der Hoek, Z. — 8 Junij J. G. Lohuis, geb. ter Haar, D. — 9 Junij M. Kups, geb. Reinders, D. — A. Beenkes, geb. Jansen, D. — J. H. Bauer, geb. Keijl, Z. — 10 Junij A. Wolsak, geb. van der Velde, Z. — M. J. Pieters, geb. Langenakker, Z. — W. Nagtegaal, geb. Vohland, Z. — 11 Junij G. H. Wesseldijk, geb. Nieman, D. — A. Olthof, geb. Beeumkes, D.

Overleden: 8 Junij E. J. Nagelvoort, 54 j. — 9 Junij P. van Geffen 36 j. — 11 Junij D. Hendriks, 6 j. — 12 Junij J. H. Memel, 2 j.

TE TIEL:

Gehuwd: 9 Junij D. Heffing met M. Hoogendam.

Bevallen: 7 Junij M. de Wilde, geb. van Hellemond, D. — D. Schoots, geb. van Errenst, D. — 12 Junij J. van Zwijk, geb. van Leeuwen, Z.

Overleden: 8 Junij E. J. Willemse, gehuwd met M. Driessen, 55 j. — J. A. Ariesen, gehuwd met J. Geurts, 39 j. — 12 Junij J. W. Keffingh, gehuwd met A. van der Graaf, 84 j. — 14 Junij J. W. van den Bosch, 9 d.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Junij. 3 El 5 Palm 2 Duim; gewassen 2 Duim; gevallen 0 D.
Den 15 Junij. 3 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D.

Waterhoogte voor Keulen.

13 Junij, 14 voet, 4 duim.

Advertentiën.

De DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE ALGEMEENE VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ tegen ZEE-, RIVIER- en HAGEL-SCHADE, gevestigd te *Tiel*, adverteert, dat de ALGEMEENE VERGADERING VAN DEELHEBBERS zal plaats hebben binnen genoemde Stad, op Woensdag den 27sten Junij 1838, des middags ten half twee uren, in een der Lokalen van de *Groote Societeit*.

De Notaris COLENBRANDER, te *Nijkerk*, daartoe door de Regtbank benoemd, zal, ten overstaan van den heer Vrederegter des kantons, op Dingsdag den 19den Junij, des middags ten 12 uur, te *Nijkerk*, in het *Heeren-Logement*, bij opbod, en 14 dagen later, op Dingsdag den 2den Julij 1838, ter plaatse publiek bij afslag, finaal verkoopen:

1°. Het op een der beste standen binnen *Nijkerk* aan de Langestraat staande WOONHUIS, Wijk A, N°. 195, bevattende vier ruime BENEDEN- en twee BOVEN-KAMERS, benevens MEIDENKAMER, zolders, ZOLDERS, KELDER enz. met eene daarachter gelegene schuur, en van STALLING voor twee Paarden en zes Koeijen, voorzien SCHUUR, met annexe KEUKEN, en afgeslotene BERGPLAATS voor brandstoffen, benevens OPENE PLAATS, ERF en TUIN, groot 12 Roeden en 90 Ellen; gekadastreerd Sectie B. N°. 578 en te aanvaarden bekoken Paschen eerstkomende.

2°. Het perceel HOOI- en WEILAND, *Dorispol* genaamd, groot 1 Bunder, 60 Roeden, en 70 Ellen; gekadastreerd Sectie A. N°. 216; en

3°. Het perceel HOOI- en WEILAND, *'t Petje* genaamd, groot 1 Bunder, 1 Roede, en 90 ellen; gekadastreerd Sectie A. N°. 218. — Beide gelegen in den Arkemheenschen Polder onder *Nijkerk*, en te aanvaarden Martini 1839.

De Notaris Mr. P. P. EVERTS, residerende te *Twello*, zal, ten verzoeke van den Hoogwelgeboren Heer F. G. VAN HEEEDE VAN DE PAKELER en ten huize van W. J. VAN ENTER, te *Twello*, op Dingsdag den 10den Julij 1838, doen inzetten, en veertien dagen daarna, zullende zijn op Dingsdag den 24sten dierzelfde maand, telkens des namiddags ten vier ure, finaal verkoopen:

Een ERF en GOED de *Grooten Hazelt* genaamd, gelegen onder *Terwolde*, bij de *Vette Hand*, een half uur van *Deventer*, en bestaande in een kapitaal BOUWMANSHUIS, met groote SCHUUR, eenen wijdloopigen BERG, BAKHUIS en VARKENSCHOT, voorts HOF, BOOMGAARD, BOUWLANDEN, WEILANDEN, en KAMPEN, WASSEN, groot te zamen 20 Bunders, 35 Roeden en 65 Ellen.

Zoo als dit een en ander bij publikatiën breeder is omschreven en waarvan nadere informatiën bij opgemelden Eigenaar, benevens ten kantore van voornoemden Notaris, zullen te bekomen zijn, terwijl de aanwijzing, door den daarop wonenden meijer zal geschieden.

Voorts zullen bij den inzet worden verkocht zes stuks roode LAKENVELDSCHE BEESTEN, als: één twee jarige STIER, één twee jarige VAARS, en vier PINKEN.

Op nader te bepalen tijd zal, in den loop van dezen zomer, publiek worden verkocht, het te *Ellekom*, bij *Doesburg*, allervermakelijkst aan den Straatweg gelegen, BUITENGOED, genaamd ..., en bestaande in een zeer net en logeabel HEERENHUIS, met KOETSHUIS, STALLING, KOEPEL, TUINMANSWONING, en een met allerlei fijne VRUCHTDRAGENDE BOOMEN beplante TUIN; — voorts BOUWLAND en onderscheidene beste WEIDELANDEN.

Informatien zijn te bekomen ten kantore van Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS, Notaris te *Zutphen*.

TE HUUR:

Een ruim BOVENHUIS, met eenen afzonderlijken en vrijen opgang, gelegen op den voornaamsten stand in de Rijnstraat, bij de Rijnbarrière te *Arnhem*, en bij den eigenaar H. HOLSBOER aldaar, met gefrankeerde brieven, te bevragen.

Het liefst in Gelderland

wordt TE HUUR gevraagd (onverschillig of binnen of nabij eene Stad of Dorp gelegen is): een klein doch logeabel HUIS voor twee Personen en Domestique, benevens PAARDESTAL voor een of twee Paarden en berging van Rijtuig.

Iemand hierop reflecterende, wordt verzocht opgave van huurprijs enz. te willen doen, met *franco brieven*, onder letter D, aan de Boekhandelaaren KETS EN LAMBRECHTS, te *Doesborgh*.

De ondergeteekende heeft de eer het geachte publiek te berigten, dat hij zich alhier gevestigd en op heden zijne APOTHEEK geopend heeft in de Kerkstraat, Letter F, N°. 121, en beveelt zich hiermede in deszelfs gunst; zullende hij zich steeds door eene prompte bediening het vertrouwen van zijne geëerde begunstigers trachten te verwerven.

Arnhem, den 15den Junij 1838.

J. H. KOESTAL, Azn.
Apotheker en Drogist.

H. VAN VEELEN, aan de *Koude Herberg*, onder *Oosterbeek*, berigt hiermede het geëerde publiek, dat hij, na den noodlottigen brand in den jare 1835, zijn LOGEMENT geheel op nieuw heeft ingerigt, en hetzelve aanmerkelijk is vergroot, waardoor het bij deszelfs ligging ... en te midden der schoonste wandelingen ... voor- ... bij zijne intigting in ... tegen vaste prijzen, ... zal hij door eene prompte en ... waardoor hij zich vleit met talrijke bezoeken vereerd te zullen worden.

ARNHEM. De GEZIGTKUNDIGE GLAZEN- en BRILLEN-SLIJPER MAGNUS MORIS, berigt het geëerd publiek dat hij alhier aankomen zal den 18den, en vertoeven tot den 23sten dezer, bij den Heer HULSTIJN, in het Logement den *Arend*.

Iets in zijn vak begerende, wordt men verzocht, zulks in tijds bij hem te ontbieden.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.